

Part i målet vid den nationella domstolen

Davide Durante

Avgörande

Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den i det nationella målet, som ålägger aktörer som har för avsikt att delta i ett anbudsförfarande för beviljande av koncessioner för spel och vadhållning en skyldighet att visa sin ekonomiska och finansiella ställning med intyg från åtminstone två banker, och som inte medger att denna ekonomiska och finansiella ställning även kan visas på annat sätt, såvida en sådan bestämmelse kan anses uppfylla de krav på proportionalitet som har utvecklats i EU-domstolens praxis, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 381, 16.11.2015

Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 14 september 2016 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Satu Mare – Rumänien) – Pavel Dumitras mot Mioara Dumitras

(Mål C-534/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen villkor — Artikel 1.1 — Artikel 2 b — Ställning som konsument — Överföring av en fordran genom novation av kreditavtal — Avtal om fastighetshypotek som ingåtts av enskilda som inte har något närings- eller yrkesmässigt förhållande till det nya gäldenärsbolaget)

(2016/C 454/22)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Satu Mare

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pavel Dumitras, Mioara Dumitras

Motpart: BRD Groupe Société Générale – Sucursala Judeţeană Satu Mare

Avgörande

Artiklarna 1.1 och 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt att detta direktiv är tillämpligt på ett avtal om fastighetshypotek som ingås mellan fysiska personer och ett kreditinstitut, i syfte att ställa säkerhet för förpliktelser som ett bolag har gentemot kreditinstitutet enligt ett kreditavtal, när de fysiska personerna har handlat för ändamål som faller utanför deras närings- eller yrkesverksamhet och inte har några funktionella kopplingar till nämnda bolag, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 16, 18.1.2016